

prof. Bogár László:

Óvatlan Orbán-talanítás...!?

A Magyarország, a magyar kormány és legfőképpen az Orbán Viktor miniszterelnök elleni támadássorozat kritikus pontjához érkezett.

Ezt talán a legegyszerűbben az Economist egyik írása fejezi ki, amely nemes egyszerűséggel így fogalmaz: "Mr. Orbán seems increasingly out of touch. His future will likely be decided not in the gilded corridors of the Hungarian parliament, but in Brussels and Washington DC." Vagyis: Orbán Viktor a partvonalon kívülre került, sorsa nem a magyar parlamentben, hanem Brüsszelben és Washingtonban fog eldőlni.

Nos, ez valóban tiszta beszéd. A világ legtekintélyesebb globális orgánumainak egyike tehát világossá teszi, hogy - ha még bárkinek kételyei lettek volna ezzel kapcsolatban - a globális hatalmi rendszer számára tökéletesen érdektelen, hogy a magyar választó hogyan vélekedik Orbán Viktor sorsát illetően, mert az nem itt, hanem a birodalmi központokban dől el.

Minden rosszban van valami jó, s ebben a most kavargó "rosszban" az a jó, hogy legalább eloszlat minden illúziót a nyugatias demokrácia működési mechanizmusait illetően. Vagyis egyértelművé teszi, hogy a "demokrácia" csak addig "működik", amíg az érintettek ugyanazt gondolják és akarják, amit a globális hatalmi központok. Probléma akkor van, ha véletlenül nem azt akarják, akkor viszont először figyelmeztetés van, aztán fegyelmelés, aztán, ha ez sem használ, akkor felszámolás. Orbán Viktor sorsa most éppen ebbe az irányba látszik fordulni.

Tegyük fel a kérdést, hogy miért! Válaszhoz úgy juthatunk, ha kicsit szélesebb történelmi horizonton próbáljuk megvizsgálni a kérdést. Orbán Viktor már a választások másnapján arról beszélt, hogy ami zajlik, az forradalom és szabadságharc, így az 1848-cal és 1956-tal való összevetés önként adódik. Mindkét esetben először azt hitte a magyarság, hogy egy új és jobb kormány megoldást hoz. Ám mindkét alkalommal kiderült, hogy a "rendszer" megváltoztatása nélkül az új kormány is tehetetlen.

Amikor viszont nekilátunk a rendszer átalakításának, forradalmunkat vérbe fojtotta és mindkét forradalom miniszterelnökét kivégeztette a birodalom. Annak ellenére, hogy mindkét személy, Batthyányi Lajos és Nagy Imre egyaránt a birodalom leghűségesebb híve és kiszolgálója volt egész addigi élete során.

Van-e bátorságunk ezt a történelmi analógiát a mai helyzetre is alkalmazni? A politikai pályáját kezdő Orbán Viktor nemcsak egyszerűen a Nyugat globális birodalmának híve volt, de személyében a birodalom a "rendszer-váltás" nevű pusztító konstrukciójának "csúcsfegyverét" vélte felfedezni. Globális véleményhatalmi rendszerével, a médiával az egekbe emelte, közép-európai politikai szupersztárt épített belőle.

Ám 1993 őszén olyan drámai fordulat játszódott le, amely valójában a kiindulópontja a birodalom és Orbán Viktor közötti, ma már egyre pusztítóbb konfliktusnak. Hogy pontosan milyen lelki, erkölcsi és szellemi átalakulási folyamatok nyomán, azt soha

nem fogjuk pontosan megtudni, de Orbán Viktor ettől kezdve újabb és újabb tanújelét adja annak, hogy - elismerve a birodalom létét és meghatározó szerepét - Magyarország számára a fennállónál kedvezőbb alkufeltételeket teremtenie.

A fordulat már akkor, 1993-ban is kiváltotta a birodalom megtorló dühét, és ennek következtében az akkor még fölényesen vezető Fidesz a nyolc hónappal későbbi választásokon a parlamentbe alig bejutni képes politikai páriává vált. Orbán azonban anteuszi alkat, akit a görög mitológia szerint mindig legyőztek ugyan, de amint a földdel érintkezett, abból újabb spirituális energiákat nyerve felpattant, és folytatta a küzdelmet.

A birodalom 1998-ban ugyan nem akadályozta meg kormányra kerülését, de első kormányzásának tapasztalataiból okulva 2002-ben és 2006-ban már igen. Egyelőre nehéz pontosan meghatározni, hogy miért nem akadályozta meg 2010-es kétharmados győzelmét, de a fejlemények lassan kirajzolják ennek a körvonalait is. Feltehetőleg úgy gondolta, hogy a fényes győzelem valójában végzetes csapda Orbán Viktor számára.

A globális pénzfegyverekkel vívott világháború ugyanis kritikus szakaszához érkezett. Mesterségesen keltett hisztériák segítségével bármelyik ország néhány hónap alatt romba dönthető. Úgy vélték tehát, hogy a játszma "csiki-csuki" jellegű lesz. Ha Orbán Viktor behódol, úgy az is kiváló a birodalom számára, mert anyagilag még inkább kifoszthatja az országot, és a behódolás tényével erkölcsileg kifoszthatja magát Orbán Viktort.

Ha pedig hazáját védve ellenáll, az azért jó a birodalomnak, mert akkor végre megtorolhatja rajta minden eddigi sérelmét. És még egy táblát is akaszthat a nyakába a felirattal, így jár mindenki, aki a birodalommal dacolni mer. És Orbán az utóbbit választotta, ellenállt, és a birodalom megtorló dühe most megsemmisítéssel fenyegeti.

1848 és 1956 példája jelzi, hogy minden ilyen kísérlet valójában az egész világhatalmi status quo megbontását jelenti, így esélye csak akkor van, ha egyfelől a nép teljes egységet és eltökéltséget mutat, másfelől sikerül olyan új szövetségi rendszer létrejöttét elősegíteni, amely védelmet nyújt a birodalmi megtorlással szemben.

Mindkét történelmi kísérletünk azért bukott el, mert nem tudta egyszerűen mindkét feltételt teljesíteni. És most is vesztesre állunk. A globális hatalmi rendszer azonban veszélyesen instabil állapotban van, a helyzet rövid idő alatt is drámaian megváltozhat. És kiderülhet, hogy az óvatlan OVétlanítás kísérlete a birodalom részéről "több mint bűn, hiba" volt...

Dr. Nagy László budapesti ügyvéd-politikusnak, a "Szent László civil diplomácia" irányítójának a megjegyzései a szerző elemzéséhez:

1. – Károsnak tartjuk, ha egy magyar értelmiségi úgy teszi közzé eszmefutatait, hogy a végén nem tartásra és ellenállásra, valamint harcra ösztönöz, hanem kézfeltartásra. Nagy hiba! Nekünk magyaroknak - erősítve történelmileg is igazolt külde-

téstudatunkat, mert van - el kell utasítanunk minden olyan depresszióba hajló burkolt üzenetet, amely akár az "egyedül vagyunk" akár a "feltartott kezek politikájának" az elfogadására inspirál. Tartalmilag és stratégiaileg is ellentmondunk az ilyen sugallatnak a következők miatt is:

2. – Támadóink jól tudják, hogy Európa szíve Magyarország, nem egy ország, hanem ennél sokkal több, egy egyedülálló és legyőzhetetlen "szakrális központ"! Ezt a centrumot akarta ezért minden korban mindenki elfoglalni. Magyarország elleni támadás és a magyar ellenállás példája olyan elemi erejű láncreakciót és szolidaritási hullámot indíthat el önvédelmi okokból is a világban, amely a globalisták nyakát nagyon hamar megbarátkoztatja a kötéllel.

3. – Nem lehet egy egész világgal szemben győztes háborút viselni most és a jövőben sem. És részletekben sem! (arab rendszerek elleni roham 2011-ben) Ez hiú ábránd, kazár rögeszme! Az arab vezetők eltávolítása soha nem látott káoszt okoz majd a kazár globalistáknak,

nincs kivel tárgyalni alapon. És ez már most látszik. A globalisták arab stratégiája más most megbukott! Az Irán mögül mindent kihúzni stratégia nem működik!

4. – A globalisták főhadiszállása az USA és annak fegyveres ereje egyetlen győztes háborút sem tudott összekotorni 1945 óta. Csataik közül is csak az volt igazán katonailag jelentős, amelyet egy kiváló magyar származású tábornok Wass Huba vezérőrnagy vezetett. Ez volt a híres "sivatagi háború"! Eddig minden ellenségünk egy jól látható "szakrális ítélet" áldozatává vált. Pl. 1848-49 évi szabadságharcunkat leverő Romanov cári dinasztiát lemészárolta a történelem. A Habsburgok földönfutóvá váltak. A Szovjetunió szétesett, nincs többé. Rákosi rabként halt meg. Kádár csontjait kiásták és elvitték. Ceauscut kivégezték. A Trianont támogató Franciaország déli része megszűnt francia lenni, arab terror uralja stb. Ellenünk - a Szent Korona országa ellen - tehát nem érdemes és nem is kifizetődő támadó hadműveletbe kezdeni - üzenjük az Economist kazárjainak! Okoskodásuk hiábavaló! Nem esszük meg! Bogár úr pedig más formában terjessze!

5. – A magyar miniszterelnök, a magyar néppel együtt "elemében van"!!! Nincs semmiféle kártékony behódolásról szó. Taktikai, vagyis látszat behódolás pedig nem éri el a szót érdemlő magyar ingerküszöböt. Orán az európai közvélemény előtt "nagygyá vált"! Sóvárognak számos fővárosban az ilyen vezetői karakterért. De nincs nekik! Nekünk van! És nem egy! Sok! Regenerálódik a nemzet. Hazánk ellen indított minden támadás egy egységbe forrt nemzeti rohamosztaggá teszi az egész eddig gyakran széthúzó magyar nemzetet. Most válik el a sz..... a tüdőtől véglegesen! Erre is szükség volt! Inkább zsíros deszka és szalonna, mint megalázó, rab-szolgatartó terror!

6. – 1848-49 és 1956 példája és az akkori Magyarország stratégiai helyzete nem azonos a mai szabad és független Magyarország mai helyzetével. Ez a különbség óriási! Sőt, perdöntő. A pénzügyi terrorral viszont számolnunk kell. De nemcsak nekünk, hanem nekik is, mert ha támadnak, akkor mi nem fizetünk és elmehetnek oda ahová akarnak. Mi röhögünk végül majd rajtuk!

Végül egy jótanács: Egy szegény, de szabad Magyarország sokkal gyorsabban tud gazdaggá válni, mint a globalistáknak lefekvő rab Magyarország! Három év és minden a helyén lesz! Ez a Magyar Út, amelyről oly régóta és oly sokan elmélkedtek és igaznak bizonyult. Kelet-Nyugat határán ez a győztes magyar világnézet alapítéle! Sosem volt és sosem lesz más kiút! Ámen.

Budapest, 2012. január 19

Forrás: Nemzeti Hírháló

